

POSUDEK VEDOUCÍHO NA DIPLOMOVOU PRÁCI

studenta Borise Svobody
s názvem: Áronovské požehnanie

Popis diplomové práce. Má:

- a) 80 stran, včetně devíti úvodních nečíslovaných stran;
- b) titulní stranu s dvojjazyčným názvem;
- c) obsah desetině tříděný, prohlášení, poděkování a seznam zkratk;
- d) dvojjazyčnou anotaci s klíčovými slovy;
- e) roztríděný soupis použité literatury na čtyřech stranách čítající 38 titulů, většinou anglicky psané relevantní sekundární literatury;
- f) slovensky psané resumé a anglické Summary v závěru práce;
- g) vlastní stať na stranách 9-74, která je roztríděna na tři kapitoly s množstvím podkapitol;
- h) vloženou elektronickou verzi práce;
- i) poznámkový aparát čítající 203 položek. Lze proto konstatovat, že všechny formální náležitosti diplomové práce jsou splněny.

Hodnocení diplomové práce:

Slovensky psaná diplomová práce má kompilační a popisný charakter. Začíná úvodem, který obsahuje několik podkapitol, v nichž student popisuje svůj přístup a metodu práce. V první kapitole reflektuje fenomén požehnání. Ve druhé kapitole se zabývá Áronským požehnáním. Věnuje se gramatické analýze hebr. textu a výkladu jednotlivých slov. Vychází většinou z teologického slovníku. V třetí kapitole se student pokouší stanovit a interpretovat kontext zkoumaného oddílu, referovat o mimobilickém (religionistickém) významu požehnání, stanovit subjekt a objekt požehnání, reflektovat požehnání v souvislosti s proklínáním, popsat následky požehnání.

Student zpočátku (kap. 1) upozorňuje na některé starozákonné texty, v nichž se objevuje požehnaní. Analýzou těchto textů se však nezabývá – mají jen referenční význam. Ani nesleduje jednotící myšlenku. Neuvádí, jaký obraz požehnaní předkládají, jak se motiv požehnaní vyvíjí a zda se vyvíjí. Své poznatky neshrnuje, tedy nevyvozuje z nich nic, co by pak v analýze Nu 6,24-26 využil. Kapitola je zbytečně rozsáhlá. Naproti tomu kap. 3.1.1., 3.1.4. a 3.1.7. s informacemi převzatými z citované literatury, představují model toho, jak by bylo třeba s textem Nu 6,24-26 pracovat. Stejně tak je třeba ocenit snahu vymezit použití sloves d-b-r versus a-m-r.

Gramatická analýza zabírá pět stran a nijak k vlastnímu rozboru nepřispívá. Student nevysvětluje, proč při překladu volí budoucí čas, neupozorňuje na duplikace, nezohledňuje několikanásobné upozorňování na subjekt požehnaní, nereflektuje slovo Izrael, kterým je požehnaní orámováno (a tedy ani funkci tohoto orámování). Hebr. text Nu 6,24-26 obsahuje jen jeden neobvyklý tvar a na něj by stačilo upozornit při analýze slov. Při rozboru slov vychází ze slovníkových informací, aniž by je podrobil kritické analýze. Vzniká tak jen povšechný popis (kultivovanější výpisky), který nijak nevysvětluje smysl užití příslušných slov (proč právě tato a ne jiný), tedy jejich funkci a postavení ve větě či ve struktuře celku. Zejména u tetragramu student nevysvětluje důvod (nezbytnost) jeho užití, ani se nevyrovnává s tím, že jeho hebr. podoba graficky připomíná imperfekrum (co z toho vyplývá), ani s tím, že je tetragram vlastně tvořen podklady, tj. pomocnými hláskami (polosamohláskami), jinými slovy, čím a proč právě tetragram označuje jméno nepojmenovatelného Boha. Obecnost popisu některých slov (např. Mojžiš a Áron, str. 33-35) je ale velmi nápadná a nijak k analýze Nu 6,24-26 nenapomáhá (proč je taková informace vůbec užívána, není vysvětleno). Při popisu termínu „Izrael“ nepracuje s příběhem Jáкова a text neaktualizuje. Na str. 46 pracuje s hypotézou souvislosti hebr. kořenů a-v-r + n-v-r, aniž by vysvětlil, na čem je tato hypotéza

založena. K tomu v této kapitole připojuje religionistické pozadí pojmu světlo, které z neznámých důvodů ztotožňuje se sluncem, ale s těmito diachronními souvislostmi již dále nepracuje. Proč je tedy uvádí? Stejně tak předpokládá, že má Nu 6,24-26 souvislost se Stvořitelem hymnem (str. 48), ale nijak tuto tezi nezdůvodňuje (použití jednoho slova v obou textech tuto souvislost navozuje jen stěží). To je však obecnější jev. Student kupí odkazy (a mnohé další zbytečné informace) na jiné biblické texty, aniž by je nějak třídil či zdůvodnil jejich výběr, aniž by tyto texty a souvislost se sledovanou perikopou (Nu 6,24-26) podrobil jakékoli analýze. Nadto je taková výpověď nespojitá – citované texty odvádějí studenta od Nu 6,24-26 ke zcela nesouvisejícím úvahám (str. 50-51). Jinde zase provede výčet významů určitého slovesa, aniž by v poznámce textově doložil, oč se opírá (str. 52-53). V práci není přesvědčivě ukázáno, co je vlastně kontextem Nu 6,24-26, neboli co je třeba při analýze zohledňovat, z čeho je třeba vycházet při interpretaci.

Literárně kritické informace ke Čtvrté knize Mojžíšově v úvodu třetí kapitoly (str. 56-59) neobsahují výpověď o pozici, resp. o funkci Nu 6,24-26 v této knize. Není tedy zřejmé, proč je vůbec student uvádí. Ani bezprostřední kontext, tzn. vztah k předcházejícímu a následujícímu oddílu není formulován, ani není zdůvodněna samostatnost a nezávislost textové jednotky. S tím souvisí i absence syntaktického a strukturálního rozboru zvolené perikopy. Nadto některé kapitoly (např. 3.1.5.) jsou patrně nedokončené a z některých kapitol (např. 3.1.9.) není jasné, co tím student chce sdělit. Rovněž tak by za vysvětlení stála přiměřenost mnoha formulací. Některé z nich je třeba něčím doložit, o něco opřít, např. tu o spojitosti požehnání se stvořitelem aktem (str. 69). Nebo, co znamená „postoj k pravdě“ (str. 70) a aké nastavení dává aj pro svoj národ? Rovněž mi není jasný význam kapitoly intertextualita (str. 71-72).

Na tom je patrné, že student pracuje velmi nekriticky, metodou volných asociací, které není schopen korigovat. Tento způsob práce s biblickým textem je snad ještě snesitelný u prací bakalářských a u studentů neteologických oborů, nikoli však u studenta teologického oboru a v práci magisterské.

Navzdory rozsahu a množství anglické literatury hodnotím tuto práci jako nedostatečnou (4).

V Praze, dne 28.6.2013

Jiří Beneš